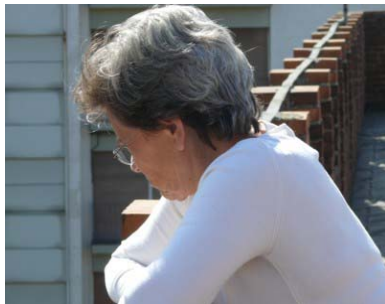

'A fregar plats!'

Escrit per Eulalia Lledó. Doctora en Filologia Romànica
dijous, 6 d'octubre de 2016 13:16

OPINIÓ

El passat 4 de setembre una àrbitra, Marta Galego Salguero, va aturar un partit de futbol de Segona Catalana que es jugava a Valls perquè un espectador la va enviar literalment a fregar plats.

En sentir l'insult, l'àrbitra va aplicar la nova normativa de la Federació Catalana de Futbol, 'Zero insults a la grada', va aturar el partit i a continuació es va adreçar al delegat de la UE Valls perquè expulsés l'espectador. El delegat així ho va fer.

Ja era hora que algú suspengués un partit a per culpa d'un insult sexista, per una vexació a una dona, a les dones.

Alegria doble atès que el públic va ovacionar l'àrbitra quan --un cop fora del camp l'individu en qüestió-- el partit va poder continuar. O triple, no tan sols per l'oportunitat d'aquesta nova normativa sinó perquè la resposta al que és un insult masclista típic hagi canviat tant en tan poc temps i, per tant, aplicar la normativa ja no sigui una utopia ni una extravagància. (O quàdruple: gairebé tots els diaris consultats feien servir la paraula «àrbitra» --i no «àrbitre»-- en perfecta consonància amb el sexe de la persona a qui es referien, tenint-lo en compte i respectant-lo.)

'A fregar plats!'

Escrit per Eulalia Lledó. Doctora en Filologia Romànica
dijous, 6 d'octubre de 2016 13:16

Ara bé, el quid de la qüestió és el tipus d'insult. Que és un insult no ho va dubtar ningú a pesar que l'espectador no es va ficar --cosa ben estranya-- ni amb la sexualitat, ni amb cap part del cos de l'àrbitra; ni tan sols va fer servir cap paraula malsonant com la que molts cops s'utilitza per referir-se a la mare d'una àrbitra (o d'un àrbitre) que pressuposa que la mare la va concebre amb pecat. Algun dia una nova normativa prohibirà insult tan masculista i habitual, i aclarirà que no és un insult a la persona a qui s'adreça sinó contra sa mare.

Ja va sent hora que una frase com «a fregar plats!» esdevingui tan neutra com dir a algú que renti el cotxe.

Quan en un camp de futbol s'insulta un jugador no especialment blanc, hi ha qui li tira plàtans per equiparar-lo a un simi, hi ha qui fa sons inarticulats com els que fan els orangutans a parer de qui els emet, etc. És a dir, clarament se'l rebaixa atribuint-li un comportament animal i no humà, no propi. En el cas que ens ocupa, no. Es va atribuir a l'àrbitra un comportament ben humà, diàriament humà, una acció del tot necessària i imprescindible.

Estic gairebé segura que **Galego Salguero** frega plats, ni que sigui ocasionalment, i, que en cas de no fregar-ne mai, segurament no considera que fer-ho sigui una activitat vexatòria. També estic força segura que sap que el fet de fregar plats no t'incapacita per a tota la resta d'activitats humanes. Va captar, però, perfectament l'intent de l'espectador que posar-la al seu lloc enviant-la a fregar-los i va respondre a l'insult que representa que algú t'etzibi un «a fregar plats!»; és a dir, que et digui que no estàs capacitada ni per arbitrar ni per a res més que fregar; que el teu lloc només pot ser un reducte femení simbolitzat en una quotidiana cuina.

En aquest sentit fa uns deu anys em va cridar l'atenció llegir en un diari que a una celebritat, a un tal **Boy George**, l'havien condemnat a escombrar un parc públic de Nova York com a servei a la comunitat. L'interfecte, però, va considerar humiliant el càstig i va demanar que li imposessin una altra pena. Lliga amb allò que pot constatar qualsevol professora, qualsevol mestre: una de les coses més difícils que hi ha és fer que l'alumnat -especialment, els nois-, a classe, al passadís, reculli un paper de terra.

'A fregar plats!'

Escrit per Eulalia Lledó. Doctora en Filologia Romànica
dijous, 6 d'octubre de 2016 13:16

En aquest menyspreu cap a les feines domèstiques rau el problema.

Realment és trist viure en un món en què dues de les activitats ineludibles i indispensables per viure i sobreviure (intentin imaginar l'infern que seria viure en un món en què durant només dos dies no es fregués cap plat o no s'escombrés cap terra) siguin considerades una humiliació perquè són «feines de dones» i, per tant, d'una banda, una taca en la masculinitat (una humiliació) i, de l'altra, una incapacitació per fer qualsevol altra cosa per a les dones que les fan. Perquè la resistència a escombrar, a fregar plats, etc., no tan sols ve perquè siguin prosaiques feines de neteja sinó perquè són «de dones». Hi ha homes que ni per fum de sabatots mourien un dit a casa, fregarien plats o escombrarien, però, que per exemple renten el cotxe sense cap problema.

'A fregar plats!'

Escrit per Eulalia Lledó. Doctora en Filologia Romànica
dijous, 6 d'octubre de 2016 13:16

---

algia sentit. El paper de la cultura i de l'educació és el de garantir que els lectors també considerem que